

Tiskovina ■ Postnina plačana pri postu 64290 Trzic

1

P. n.
Koroška osrednja knjižnica
"dr. France Sušnik"
Na gradu 1
2390-Ravne na Koroškem - SLO

SLOVENSKI VESTNIK, Tarviserstr. 16, A-9020 Celovec

NSKI NIK

Celovec • četrtek • 10. oktober 2002 šte. 41 (3190) • letnik 57 • cena 0,73 evra

Razširitev manjšinskih programov ORF v načrtu

Na zadnji seji medijskega sveta občinstva pri ORF je bil sprejet (zaenkrat še načelen) sklep o razširitvi medijske ponudbe za manjšine. Na eni frekvenci naj bi za Koroško bil na voljo celodnevni program v slovenščini v okviru ORF, na drugi pa celodnevni program v jezikih drugih petih (državno priznanih) manjšin v Avstriji. Za Radio dva, ki naj bi po poteku pogodbe med ORF, Agora in Korotanom utihnil, potekajo pogovori o morebitnem nadaljevanju oddajanja. Zaenkrat je tako, da mora te sklepe – ali bolje rečeno, namene – potrditi nova vlada in da mora ta prav tako odobriti finančna sredstva za celodnevni program.

Na vsak način bo treba dolgoročno, z zakoni, zagotoviti oddajanja v jezikih manjšin, da ne bodo finančne stiske iz leta v leto ogrožale pridobljenih pravic. Prav tako bi bilo v smislu razširitve, da bi imeli na razpolago več časa za televizijske oddaje v tednu.

Dr. Reginald Vospernik, ki zastopa manjšine v gremiju občinstva pri ORF, se je zavzel tudi za večjo prisotnost manjšin v oddajah kot n. pr. »kreuz und quer«, »100 Worte in 100 Tagen« in podobno, kajti izven Koroške vedo ljudje bore malo o manjšinah v državi.

Pri novem načrtu si Čehi in Slovaki želijo večminutna poročila v njihovih jezikih dnevno ter 15-minutno radijsko oddajo na teden. Roma in Sinti si želijo 40-minutno radijsko od-

dajo in 30-minutno televizijsko oddajo na teden – romanec je ob zadnjem štetju prebivalstva navedlo precej več ljudi kot pogovorni jezik kot še deset let poprej. Madžari in Hrvati želijo imet na dan 80-minutno radijsko oddajo in več blokov (po pet minut) s poročili. Prav tako

je v načrtu razširitev njihove televizijske oddaje, Slovencem na Štajerskem pa naj se omogoči sprejem slovenskih oddaj s Koroškega.

Katere frekvence so pri tem mišljene, ni natančno povedano; očitno pa gre za frekvenco Radia Agora oz. Korotana.

V nedeljo je Lovska družba Blato v KD Pliberk praznovala svojo 100-letnico. Od blizu in daleč so ji prišli čestitat člani zelene bratovščine. Več na strani 4.

PREBLISK

■ Moderni. Novi. Lepi in še lepši. Pa poceni. In z novimi ljudmi (menda od Kleine Zeitung?) Hja, dragi moji, mode se menjavajo, vsako leto, nič nam ne pomaga.

Vsak dan me ljudje nagovarjajo, po telefonu, emajlih ali osebno, naj »rešerširam«, kaj je v ozadju načrtov za nov časopis. Odgovarjam, da tega niti približno ne mislim storiti, za to so plačani drugi. Sama verjetno manj vem, kakor marsikateri od »mase«. Kako bom vedela, če se odborniki organizacij nič ne vedo! Zvedela sem le toliko, da poslovodja te – slovenske – medijske družbe z zvenečim imenom »slomedia« še »kšajt« slovensko ne zna.

Okej (moderna beseda, prosim), ampak to ni moj

problem. Če bi mene kdo vprašal (pa me ne), bi dejala, da bo iz vsega skupaj »gratalo« nekaj takega kot s pristojbinami za ambulantno zdravljenje. Kar je, ne da bi koga vprašali ali pretehtali, če se zadeva sploh splača.

Gremo z modo!

Na vsak način bo to sila zanimiv časopis. Že zdaj dviguje prahu, da ne vidimo dva metra predse. In to je čisto zagotovo v smislu modernih medijev: senzacija za vsako ceno, und wenn man mich in Stücke reißt, bi rekel Švejk.

Malo me skrbi: spomnila sem se reka, da napovedanih revolucij ni ...

S. W.

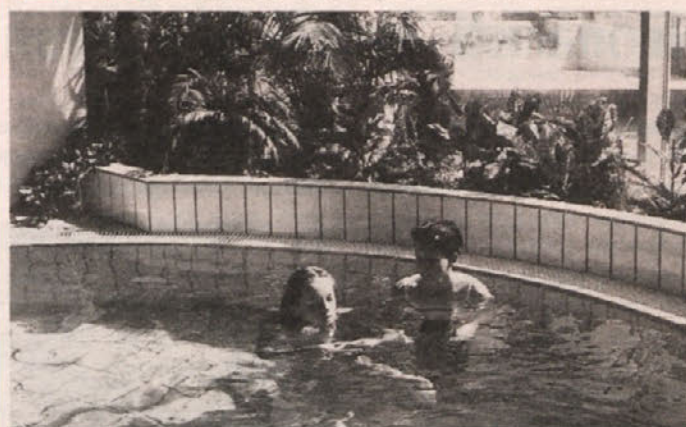
Initiative Minderheiten, KPD Šmihel, Slovenska prosvetna zveza vabijo na prireditve

Heimat:
Das Eigene und das Fremde
v soboto, 12. oktobra 2002, ob 20. uri
v farno dvorano v Šmihelu

Glasba in branja, večjezično. Nastopajo: Ševko Pekmezovič, plesalec iz Bosne; zbor KSŠSD, ansambel Mandys Mischpoche z Dunaja, Magda Kropiunig in Jani Oswald

Prisrčno vabljeni!

17. VESTNIKOV IZLET

od petka 11., do nedelje 13. oktobra 2002
BERNARDIN – PORTOROŽ

Vse bralce in prijatelje prisrčno vabimo na letošnji izlet v Bernardin – Portorož. Kot vsako leto se bomo tudi letos potrudili, da nam bo lepo in prijetno. Za ples in zabavo nam bo igral TRIO KORENIKA iz Šmihela pri Pliberku.

CENA: 143 € po osebi v dvoposteljnih sobah
29 € doplačilo za enoposteljno sobo

Prijave 0463/514300-40 (Milka Kokot), -14 (Urška Brumnik)

Vaš partner za transport + turizem

SIENČNIK

Telefon (04236) 2010-0
Telefax (04236) 2010-11

A-9141 DOBRLA VAS

PROTEST SVP

Odličje fašistu

Na nedavnem obisku v Italiji je zvezni predsednik Klestil odlikoval tudi italijanskega vicepremiera Gianfranca Finija, predsednika postfašistične »Alleanze Nazionale«. SVP, glavna stranka Južnih Tirolcev je proti odlikovanju ostro protestirala. Opozorila je na to, da sta prav Fini in njegova AN sprožila v Boznu nedeljski referendum o ponovnem poimenovanju Trga svobode v tako imenovani »Trg zmage«. To je dokaz, da se večina Italijanov na Južnem Tirokskem iz zgodovine ničesar ni naučila. Na tem trgu stoji zloglasni fašistični spomenik zmage, ki ga Južni Tirolci upravičeno pojmujejo kot hudo zasmehovanje njihove biti. Prebivalci Bozna, zvečine Italijani, so v nedeljo z veliko večino glasovali za predlog fašistov. Urad zveznega predsednika Klestila je odlikovanje Finiju utemeljil s protokolarnimi usancami.

Vabilo na fešto
ob praznovanju 10. oktobra

»Drugačna Koroška – Kärnten anders«

v četrtek, 10. oktobra 2002, s pričetkom ob 9. uri pred celovško stolnico (Domplatz)

Koroška zna tudi drugače! Praznik tolerance, sožitja in dvojezičnosti. Ne neumno nacionalno, temveč raznoliko!

Koncerti, med drugim s »Teddy's Empire«
Branja z Jankom Messnerjem in Martino Wittels

Govorita Rudi Vouk, odvetnik, in Peter Kuchar, predsednik Zveze koroških partizanov

Kabaret: Peter Grilitz

Udeležite se praznovanja s svojimi prijatelji in znanci!

NA VRHU VSE PO STAREM

Neonacisti grozili in pljuvali

Nedeljsko srečanje starih nemških »soldatov«, landserjev, zastopnikov kvizlinških

ki so svoje življenske viške doživeli kot vojaki nemškega rajha, ter koroških politikov, ki

Srečanje včerajšnikov na Vrhu

Foto: FW

formacij, politikov in pa precejšnje skupine neonacistov na Vrhu/Ulrichsbergu je potrdilo, da se v tej združbi nič ni spremenilo na boljše. Vse je ostalo pri starem, običajno v nemško-nacionalnih kolesnicah, obrobjeno s pompozno in puhlo retoriko o želji po miru, o lastnih velikih dejanjih »draussen im Feld«, zunaj na fronti, o nedolžnosti nemškega vojaka in o njegovem velikem doprinosu k ohranitvi in obnovi Avstrije. V njihovih očeh so partizani bili in ostali največji zločinci.

Vse to so znane, vsako leto se ponavljajoče floskule ljudi,

menijo, da morajo vsako leto »romati« na Vrh, na to »goro germanskih bogov« in za vsako ceno zagovarjati to srečanje.

Kar pa je letos vso stvar napravilo tako odvratno in nevarno, je bil masiran, in neoviran nastop neonacistične skupine. Tik do konca prireditve se je zadrževala tesno za oltarjem oz. za govorniškimi odrom, potem pa ne nenadoma izginila. Navdušeno je ploskala govornikom, predvsem deželnemu glavarju Haiderju, kameradu Röschu in glavnemu govorniku Gallobu, predsedniku Ulrichsberggemeinschaft in bivšemu socialistič-

nemu namestniku deželnega glavarja Wagnerja.

Omenjena neonacistična skupina se je do vseh tistih, ki niso sodili v veljavni modni in ideološki okvir Vrha, obnašala izredno agresivno in nesramno. Obenem pa so njeni člani skrbno pazili, da jih ne bi kdo ujel na film in tako dokumentiral njihovo navzočnost. Znanki, ki je to storila, je eden od njih pljunil v obraz in jo pri tem še nagravžno ozmerjal. Mlademu Korošču pa je taisti »nemški junak« zagrozil, da je naslednja »potencialna žrtev«.

Policija, ki sta jo oba o tem obvestila, je izjavila, da nič ne more storiti, ker nihče ni bil ranjen ali pretepen, »šele tedaj bi lahko posegli«.

In tako bo gotovo tudi drugo leto, ko bo srečanje že na tretjo nedeljo v septembru. In spet bojo partizani največji zločinci, bojo na banderah plapolali trakovi Kameradschaft IV, nekdanje eses, bojo prišle kvizlinške formacije iz Hrvaške in od drugod, bojo navzoči flamski in nemški nacionalisti ter avstrijski nemškonacionalci in neonacisti, in jim bo avstrijska vojska olepšala bivanje na vrhu Vrha, avstrijski in koroški politiki pa jih bojo zabavali z lepimi nagovorji.

Takšna je pač koroška stvarnost, predvsem jeseni.

F. W.

KOMENTAR

■ Živimo v času medijske družbe, ki se iz dneva v dan modernizira in spreminja. Slovenska narodna skupnost na Koroškem se temu procesu ne more izmakniti. Dr. Brigita Busch je v svoji disertaciji zelo nazorno opisala bralne navade koroških Slovencev. Koroški Slovenci večino informacij o splošni politiki dobivajo iz ORF-a in dnevnega časopisja. Oba slovenska tednika pokrivata specifično nišo in sicer kulturno delovanje v posameznih domačih krajih, biografije posameznikov, informacije, ki so povezane z domačim krajem in tamkajšnjim življenjem in tudi specifične narodnostne težnje imajo svojo vlogo v obeh tednikih.

Dejstvo je tudi, da obe osrednji organizaciji nimata zadosti denarja, da bi lahko izdajali tednika, pri katerih bi bilo zaposlenih zadostno število urednikov. Modernizacija medijev pa terja tudi od nas, da te nove izzive sprejmemo in jih razrešimo.

Zaradi tega je nastala pobuda, da se poiščejo sinergije v obliki novega medijskega nastopa slovenske manjšine na Koroškem. Na podlagi ustreznih sklepov organov obeh or-

ganizacij je bila ustanovljena družba, katere nosilec sta obe osrednji organizaciji in ki bo zdaj pripravila vse korake za izdajo skupnega časopisa z ustreznim nastopom v internetu, dokumentacijsko linijo v internetu ipd.

Predpogoj je seveda, da bo ta medijska hiša upoštevala vse segmente slovenske narodne skupnosti, skratka, da bo

Modernizacija medijske podobe je potrebna

medijski nastop ustreza pluralnim in strokovnim zahtevam slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Modernizacija je potrebna in čas, v katerem živimo, terja od nas, da sprejmemo nove izzive.

Vsaka sprememba seveda povzroča določene strahove. Praksa bo dokazala, da so ti strahovi neutemeljeni. Rezultat bo dokazal, da s sinergijami lahko prispevamo k bolj kvalitetnemu nastopu na medijskem področju tako v slovenskem kot tudi v nemškem jeziku.

Dr. Marjan Sturm

Navkljub nadaljnemu vplivanju na koroško prebivalstvo po KHD in poskušanju vzdrževanja tako zvanega »protislovenskega koroškega ozračja« z gesli po zahtevi jezikovno ločene šole, da grozi slovenizacija Koroške, se zapostavljajo »nemškoroški« otroci in učitelji na dvojezičnih šolah, etc., posebno mladina ne sledi tej miselnosti.

Obeta se lepša bodočnost. A kmalu le, če se bodo vladajoče koroške stranke oddaljile od vplivnih nemškonacionalnih krogov in začele sožitje med narodoma graditi na trdnem temelju zgodovinske resnice, brez potvarjanja le te in uporabljanja v politične namene posamezne stranke.

Odločilno za spreminjanje protislovenskega koroškega ozračja bo zadržanje svobodnjaške stranke (FPÖ), ki je pri deželnozborskih volitvah leta 1999 dosegla 42 % glasov.

Do odločitve ustavnega sodišča o pravici uporabljanja slovenskega jezika kot uradnega jezika v občinski upravi iz leta 2001, posebno pa do odločitve ustavnega sodišča o postavitvi uradnih dvojezičnih krajevnih napisov, tudi leta 2001, je prizadevanje osrednjih organizacij koroških Slovencev z vodilnimi političnimi strukturami priti do sporazumov, rodilo sadove. Financira se celodnevna radijska oddaja »Radio 2« v slovenskem jeziku, financiranje dvojezičnih otroških vrtcev se je izboljšalo, vodili so se pogovori na drugih področjih.

Razmišljanja ob poskusu postavljanja uradnih dvojezičnih krajevnih tabel za zeleno mizo

Z razsodbo ustavnega sodišča o postavitvi uradnih dvojezičnih krajevnih napisov (rok za postavitev: 31. 12. 2002) je takoj nastal konflikt. Deželni glavar je iz bojzani pred naslednjimi volitvami ali zaradi svoje miselnosti razsodbi izrekel neposlušnost, grobo napadel predsednika in člane ustavnega sodišča ter končno izjavil (npr. kmalu po konferenci konsenza septembra 2002), da dokler bo deželni glavar on, dodatno niti en dvojezični krajevni napis ne bo postavljen.

Kmalu po odločitvi ustavnega sodišča je FPÖ ob prisotnosti deželnega glavarja organizirala shode in podpisno akcijo proti odločitvi ustavnega sodišča. Ustvarjalo se je vzdušje neposlušnosti napram državi in stavljal pod vprašaj pravno državo Avstrijo. S pristankom koroške SPÖ in ÖVP je končno deželni glavar Haider izsilil tako zvano »konferenco konsenza« na Dunaju, ki je bila v pristojnosti zveznega kanclerja Schüssla. Na vrsti konferenc naj bi se po direktivah koroškega KHD in koroške FPÖ, SPÖ in ÖVP sklenil s koroškimi Slovenci dogovor o številu predvidenih uradnih dvojezičnih krajevnih napisov, kar bi lahko pomenilo »popravljanje oziroma spremi-

njanje« razsodbe ustavnega sodišča. Nezaslišana namera!

Ob upoštevanju norm razsodbe ustavnega sodišča bi se naj postavilo na Koroškem skupno 374 uradnih dvojezičnih krajevnih napisov. Pri zadnji »konferenci konsenza« 11. septembra 2002, je ležal na mizi od Koroške (KHD, FPÖ, SPÖ, ÖVP) že »potrjeni« predlog, neke vrste ultimat koroškimi Slovincem. Koroška je odločila koroškimi Slovincem predlagati nekaj, za kar se je vnaprej vedelo, da Slovenci ne morejo sprejeti. Ustavno sodišče je za manjšino pošteno odločilo. Da bi Slovenci v lastni zadevi sami odločali, tega še nikoli ni bilo. Komisije ne bi bilo treba! Napravili so jo, da bi se morda preko različnih pritiskov na manjšino dalo izničiti razsodbo ustavnega sodišča.

Končni predlog je vseboval poleg postavljenih 74 dvojezičnih krajevnih napisov še 18 manjkajočih iz razveljavljene zakonodaje l. 1977 in 56 novih – skupno 148 tabel, zagotovitev financiranja otroških vrtcev in slovenskega Radia 2 ter izjavo koroških Slovencev, da je člen 7 avstrijske državne pogodbe izpolnjen.

Zopet enkrat so se po izkušenih receptih iz preteklosti

koroškimi Slovincem vsiljena pogajanja končala po želji nemškonacionalnih krogov na Koroškem, v času, ko se Evropa združuje in bi bilo pričakovati, da so se celo na Koroškem že otrešli zaplankanosti prejšnjega stoletja.

Poleg tega je očitno, da sta KHD in FPÖ manjšinsko vprašanje tudi tokrat znala uporabiti oziroma izrabiti za točkovanje in uspešno »ustrahujeta« preostali koroški vladni stranki, ki se zaradi dobrega poznavanja »koroškega protislovenskega ozračja« znajdeti v za njih zmanjšanem manevrskem prostoru. Za nemškonacionalne kroge na Koroškem velja še vedno potreba po restriktivnem pristopu reševanja manjšinskega vprašanja. Obsedeni od miselnosti 19. in 20. stoletja niso zmožni ponuditi roko sosedu. Osrednji del FPÖ (bivši nacisti in njihovi somišljeniki) očitno odloča o nacionalistični strankarski naravnosti. Izrabljanje, na Koroškem namenoma umetno ustvarjene konfliktna situacije med manjšino in večino, se razširi na ves avstrijski prostor in uporablja v predvolilni propagandi vsaj do te mere, da se druge vodilne politike iz bojzani za glasove volil-

cev pri naslednjih volitvah utiša, kar je uspelo in je razbrati tudi iz zadržanja zveznega kanclerja Schüssla med zadnjo »konferenco konsenza« na Dunaju in iz njegove izjave po njenem zaključku. Pri izjavah za tisk in televizijo navzoča koroška politika Ambrozy in Wurmitzer sta se znašla ravnotako v veliki zadregi in v naglici pozabila na resnico in potrebo poštenosti v politiki.

Politiki so se odločili pripisati koroškimi Slovincem krivdo za neuspeh »konference konsenza«, kar ta nikoli ni bila in so prizadeti tam imeli najmanj besede. Konferenca je bila le ena od potez v boju za glasove na bližnjih volitvah v državni zbor decembra 2002. Mislijo nekateri v FPÖ, da na Koroškem brez ustrahovanja manjšine v javnosti in ji istočasno pripisovati krivdo že za kaj, še vedno ni mogoče zmagati pri volitvah?

Mnenje drugih držav, glas Avstrije po svetu in evropsko manjšinsko zakonodajo nacionalistično usmerjeni krogi ne upoštevajo.

Razvoj obnašanja na političnem parketu v Avstriji je vedno bolj zaskrbljiv. Žal je s tem prizadeto tudi obravnavanje manjšinskih vprašanj. V bližnji bodočnosti je ob stalnemu pritisku s Koroške težko pričakovati bistveno spremembo avstrijske manjšinske politike. Manjšina lahko samo izbira med – biti poslušna ali iskati svojo pravico preko pritožb. Čas dela za njo.

Franc Kukovica

Pripravil Franc Wakounig

Letos se koroški Slovenci spominjamo dveh usodnih zarez v zgodovini našega naroda: pregona nad 300 družin in pa začetka oboroženega upora na Koroškem proti nacionalnemu socializmu. V tem uporu so predvsem fantje in moške iz okolice Sel in Železne Kaple odigrali pomembno vlogo.

Med njimi je bil tudi Pavel MAK, po domače Gregijev na Srednjem Kotu. Za boj proti okupatorju je sprejel številna odlikovanja in priznanja. Po upokojitvi je začel pisati svoje spomine, ki jih bo Slovenski vestnik objavil v izvlečkih.

Zakonca MAK Gregor in Zofija, roj. Doujak, sta leta 1925 kupila od Spodnjega Dovjaka majhno zemljišče in istega leta zgradila na njem hišo, p. d. pri Gregiju, v katero se je takoj vselila takrat šestčlanska družina: oče in mati ter otroci: Feliks/Felan, Marija/Mici, Pavel in Pavla. V novem domovanju pa so še rodili: Jože/Joza, Franc/Franci, Uršula/Urši in Primus/Primi.

Preseljevanja

Leta 1931 se je družina preselila na dom matere Zofije k Štinu, kjer se je rodila hčerka Sofija/Zofi. Zaradi spora s Štinom je Zgornji Žerjav/Franc Mak iz Zgornjega Kota 5, ponudil bratu Gregorju Maku Kovačičevo kmetijo v Slovenjem Plajberku. Leta 1931 se je cela družina preselila v Slovenji Plajberk, kjer se je leta 1935 rodil še zadnji otrok Mateus/Tevži. Kmetija je imela do 25 glav govedi, kupil pa jo je Zg. Žerjav. Ker pa v predvidenem času ni mogel vse odplačati, je bila kmetija prodana, Gregijeva družina pa se je morala po štirih letih izseliti. Preselila se je k Zgornjemu Faleju, kjer je do leta 1941 imela v najemu kmetijo.

Po preteku pogodbe se je družina Mak preselila v Brodi, kjer je vzela v najem kmetijo Plaznik. Lastnik kmetije je bil veleposestnik Voigt. Tu je družina malo laje živela. Imeli so konja, dva težka vola, štiri krave, ovce in svinje. Najstarejši sin Feliks je moral leta 1941 oditi v nemško vojsko, leto za njim pa še jaz, sin Joza pa je bil leta 1943 vpoklican v RAD (Reichsarbeitsdienst).

V partizane

Mene, Pavla, so leta 1942 poslali v pionirsko enoto v Schwarzach-St. Veit na Salzburškem, kjer sem bil po zdravniškem pregledu zaradi bolezni po enem tednu izpuščen iz vojske in poslan domov. Vse do meseca marca 1944 sem opravljal gozdarska dela. Med tem časom pa sem bil večkrat poklican na nabor. Marca 1944 sem bil vpoklican zopet v vojsko, tokrat v Salzburg, kjer sem ostal do avgusta 1944, ko sem dobil dopust. Doma sem bil le nekaj dni. 3. septembra 1944 sem z mlajšim bratom Franci-

jem šel na obisk k Pikcu, kamor so prišli partizani, ki so naju oba mobilizirali. Brat Joža je že bil pri partizanih. Pozneje je prišel na dopust tudi najstarejši brat Feliks, ki je kmalu potem odšel tudi v partizane. Tako so bili v partizanih kar štirje člani Gregijeve družine.

Jaz sem se najprej nahajal v II. bataljonu, ki mu je poveljeval komandant Dolinar, politkomisar pa je bil Miloš.

Nekega septembrskega dne leta 1944 sta bila oba bataljona pri Maleju v Koprivni. S skupi-

policije stopil v hišo, kjer mi je žena rekla, naj kar počakam, ker me bodo partizani prišli iskat. In res so prišli. Od tam smo potem šli na Obirsko do kmeta Štrukla, kjer sta bila dva bataljona. Tu sem dobil angleško vojaško obleko in dežni plašč.

V 2. bataljonu

Pri Štruklu so se formirale razne partizanske enote. Jaz sem bil dodeljen 2. vodu 2. bataljona, poveljeval pa mu je Franci Pavlin. V bataljonu je bila še ruska četa, ki je štela okrog 30 mož.

SPOMINI
PARTIZANA
PAVLA MAK

Življenjska pot koroškega Slovenca

no partizanov so me od tu poslali po orožje, municijo in obleko v Solčavo. Tam sem našel tudi na Nikolaja Schmidmaierja, po domače Ridovčevega Miklavža iz Brodi. Njega je 4. avgusta 1944 na prošnjo matere, ko je kot Stabsfeldwebel bil v Brodeh na dopustu, mobiliziral Janko Tišler-Žaromil.

Spopad v Beli

Čez teden dni smo se vračali s polnimi nahrbtniki. Z nama sta šla tudi komandant za Koroško, Stojan in spremljevalec. Imela sta vsak svojo konja in radijsko postajo, tako da je lahko govoril z angleško vojno komisijo, ki se je takrat nahajala v Solčavi. Na meji sta pustila konja.

Bil je lep, sončen dan, ko smo šli skozi Belo. Ustavili smo se pri neki kmetiji, kjer je bila doma samo neka ženska. Skuhala nam je žgancev in postregla z mlekom. Polegli smo okrog hiše, komandant pa je ležal v hiši. Imeli smo postavljeno stražo, ki je opazila policijo in takoj obvestila komandanta. Medtem pa je policija že začela streljati.

Vsi so zbežali in pustili nahrbtnike, le jaz sem ga odnesel. Skril sem se v bližini in opazoval, kako je policija odnašala nahrbtnike.

Ker nisem vedel, kam so ostali bežali, sem po odhodu

Pri Štruklu je bilo določeno, da se rusko četo, razen komandanta-majorja in nekaj vojakov, razoroži. Zadrževala se je v neki lovski koči, precej stran od Štrukla. Ruski major je imel govor in svoje podrejene obvestil, da bodo odšli drugam, v drugo partizansko enoto, tu pa naj pustijo orožje. Nastal je precej žalosten prizor, vendar so orožje le oddali. Jaz sem k Štruklu nesel 10 pušk-mavzeric.

Četa je potem odšla na vse strani, celo v Borovlje, z namenom, da žažge žago, ki pa je navsezadnje le niso, ampak so vzeli velik in težak pisalni stroj, ki sem ga moral nositi tudi jaz. Pot je bila zelo naporna. Šli smo skozi Šmarjeto in Apače v Homeliše do Ravnika, kamor smo prišli proti jutru s polnimi nahrbtniki in polegali.

Postavili smo stražo, ki pa je šla k sosedu po kruh. Z njo je šel tudi ruski vojak. Sosed je mislil, da je to nemški zaupnik (»Geheimer«) in odšel obvestiti policijo.

Desetar

Jaz sem še spal na skednju, ko zaslišim strašno streljanje. S puško v rokah in z drugimi tovariši sem zbežal s skednja, umik pa je ščitil komandir. Policija je požgala vse, kar so pustili partizani, ujela pa je tri partizane (eden je bil z Bleda in je nosil mino-

metalca, drugi pa je bil kuhar). Z nami sta bili tudi dve partizanki, Tasija in Vera. Ostali smo brez hrane. Komandir mi je naročil, naj pri kmetu Ravniku vzamem eno ovco. Z menoj je bil še nekdo, ko sva jo z zvoncec ujela in jo skupaj klala. Bataljon se je nahajal na vrhu sedla. Tam je komandir pohvalil nekaj junaških partizanov, med njimi oba moja brata Francija in Joza. Komandir Dolinar in komisar Miloš sta me imenovala za desetarja. Pod seboj sem imel pet fantov: Cerkovnika, Gusteljna Dovjaka in še tri druge, a se njihovih imen ne spominjam več.

Po dezerterja

Dobil sem nalogo, da grem v Sele mobilizirat dezerterja iz nemške vojske, Ražarjevega Tevžija in Covnarjevega Hanzija. Ko smo šli proti Šajdi, se je nekdo zadril »Hanzi, skoči in beži!« Tisto noč je močno deževalo. Pri Covnarju smo prenočili na skednju.

Drugi dan smo preko Šajde šli k Peruču, kjer je bil bataljon. Čez nekaj časa se je prikazal Covnar Hanzi. Na vrhu Šajde je desetina držala zasedo (stražo). Od Peruča se je bataljon podal v Sele, kjer smo šli h kmetu Košutniku. Bataljon je imel precej novincev, predvsem Primorcev. Ko sem razpostavil stražo, smo dobili obvestilo, da prihajajo Nemci. Bataljon se je umaknil, jaz pa sem moral počakati na stražo, da se je vrnila. Potem smo šli za bataljonom in na stezi je že bila nemška zaseda. Začel sem klicati: »Kdo je tam?« V tem je že začelo pokati in v zrak so letele rakete. Nemci so ujeli dva partizana, eden je bil Cerkovnik, ni pa manjkalo veliko in ujeli bi tudi mene. Stekel sem visoko v hrib, se skrival v cvetje in od utrujenosti zaspal.

Bataljon je prišel čez Košuto, na žalost pa se je en partizan ubil v skalovju.

Policija se je ves dan zadrževala po grebenih, na večer pa je začela spuščati v zrak rakete kot signal, naj se razpostavljeni policaji zberejo in pripravijo za odhod.

Prisebnost mame

Jaz sem šel domov k Plazniku, kjer sem prenočil. Zjutraj, 26. oktobra 1944, je policija obkloplila kmetijo. Hotel sem zbežati skozi zadnja vrata, ki so bila zasteklena, ko jih je ravno hotel odpreti policaj. Hitro sem se umaknil na podstrešje, od koder sem gledal skozi špranje v steni na dvorišče in videl vse polno policistov s psom.

Dva policista sta vstopila v hišo in spraševala po meni. Sestra Pavla jima je predstavila brata Primija. Policaja sta začela preiskovati sobe in nazadnje sta vstopila še v spalnico sester Micije in Pavle. V spalnici je viselo več slik in fotografij, ki sta si jih policaja z zanimanjem ogledovala, sestra pa sta ju zabavali in s tem zaposlili. To je trajalo kar nekaj časa. Med tem pa me je mama prav po tiho poklicala, naj pridem s podstrešja v veliko hišo (dnevno

sobo), kjer je bila preiskava že končana. To sem neopaženo tudi storil in tu počakal do odhoda policijske patrulje. Zahvaljujoč se prisebnosti mame in zvižčnosti obeh sester sem jo srečno odnesel.

Popoldne istega dne pa so prišli k Plazniku esesovci iz koncentracijskega taborišča pri Sveti Ani in aretirali sestra Micijo in Pavlo ter ju na zaslišanje odpeljali na južno stran Ljubelja. Zasliševali so ju zaradi zvez z esesovci, ki so jih 22. oktobra 1944 v južnem kacetu aretirali zaradi izdajstva, češ da so hoteli pobegniti k partizanom. Čeprav so zasliševali vsako posebej, sta se sestri dobro zagovarjali in sta vse utajili. Bili sta izpuščeni in v spremstvu esesovcev pripeljani domov. Istega dne je pogorela tudi osnovna šola v Brodeh, katero so zažgali partizani, da se vanjo ne bi vselila policija.

Kurir

V bataljon se nisem več vrnil, temveč sem bil premeščen kot kurir k terenski politični organizaciji. Tu sem ostal do konca vojne. Tudi ostali trije bratje so bili dodeljeni h kurirjem. Kurirsko zvezo sem vzdrževal od Franca na Zgornjem Kotu do kmetije Mačič (Maurer) v Brodeh.

Neko noč sem z bratom Jozom šel na vezo. Pod Kloštrenom sva zagledala stoječi osebi s puškami na ramah. Ko sva se jima približevala, sem zavpil »Kdo tam?« Dvignila sta roki in vpila »Partizani! Partizani!«. Ko sva prišla do njiju, sta naju začela močno objemati.

Opomba Janka Tišlerja:

»To je bilo 23. novembra 1944, ko so iz ljubeljskega kaceta na koroški strani pobegnili štirje francoski interniranci: Marcel Aubert, Andre Menard, Camille Becquer in Andre Moreau. Pri begu so ranili dva esesovska stražarja in jima pobrali puški. Dve noči so se skrivali pri Spodnjem Strahu, kjer je bila gospodinja Ljudmila Poschinger. Potem pa jih je kurir Tine Mulej iz Begunj odpeljal v Mečižev senik, kjer so čakali na naslednjo kurirsko zvezo.«

To sta bila dva od pobeglih francoskih internirancev. Z bratom Francem sva ju odpeljala v bližnji hlev, sam pa sem šel v hišo in družini dejal, da sta v hlevu dva Francoza. Prosil sem, če bi jima dali kaj toplega jesti.

Ko sta se malo okrepcala, sta odšla z nama in to kar po cesti do Oriča (Schmidmaier) nedaleč od Nemškega Petra. Jaz sem hodil spredaj, Francoza v sredini, zadaj pa je bil brat Franci. Odpeljala sva ju k nam domov (k Plazniku), kjer sta ju starša in sestri pogostili. Za piti pa so jima dali dober domač mošt. Bila sta zelo postavna fanta in imela sta vsak svojo puško.

Po okrepcilu sva ju odpeljala preko Oslice k Francu na Zgornji Kot, kjer se je takrat zadrževal partizanski bataljon. Sprejel ju je v svoje vrste.

21. septembra 1902 je bila na Blatu ustanovljena Lovska družba Blato. Njen prvi predsednik je bil Janez Eberwein, po domače Humčar, gostilničar na Humcu/ pri Božjem grobu, njegov namestnik je bil Bartolomej Sadjak, Klančnik v Rinkolah. On je bil tudi lovovodja, po tedanjih pravilih je to bil direktor lova.

Jožef Thaler iz Vogrč je bil ekonom, danes je to blagajnik, tajnik pa je bil Ludvik Terpotič, ki je izvrševal tudi nalogo namestnika ekonomista.

Dvojezičen naziv

Blaška lovska družina je od vsega začetka igrala pomembno vlogo v krajevnem lovskem in družbenem dogajanju. To se odraža tudi v njenem dvojezičnem imenu »Lovska družba Blato-Jagdgesellschaft Moos«. Njeno delovno območje obsega bivšo občino Blato in dele nekdanje pliberške občine, sega pa od Drave do vrh Komlja. Vsega skupaj lovijo člani Lovske družbe Blato na 3750 ha lovne površine. Družba ima 40 članov, od tega je več kot četrtina mladih lovcev.

Za ta pozitiven razvoj v lovski družbi je skupno z odborom zaslužen predsednik Fric Kumer, po domače Črčej na Blatu. Zaradi vzornega delovanja kot lovec in kot funkcionar strokovnih lovskih združenj, dolga leta tudi vodi Klub prijateljev lova, je prejel visoka priznanja lovskih zvez Koroške in Slovenije.

Pokrajinska različnost in pestrost lovišča se odraža tudi v divjadi. Stalna divjad so srne in zajci, ter seveda lisice, kune in dihurji, v višinskih predelih pa so tudi gamsi in jeleni. Pri srnjadi dela preglavice visoko

POMEMBEN PRAZNIK PODJUNSKIH LOVCEV

100 let Lovske družbe Blato

Stanko Kraut čestita Fricu Kumru

številu povozov, saj letno na cesti konča okoli 50 srn. Divji petelin je nekdanje »bil ponos našega lovišča, a zdaj je skorajda že izginil«, otožno ugotavlja Fric Kumer. Pa tudi male divjadi je vse manj, kar je na žalost splošen pojav.

Zato pa imajo zadnja leta novega stalnega gosta-divjega prašiča. Nekateri lovci so že na Komlju uplenili kar kapitalne neresce.

Stiki in diplomatski lovi

Lovska družba Blato uživa daleč naokoli med lovci visok ugled. K temu so bistveno prispevali nekdanji diplomatski lovi, ki jih je organizirala na posredovanje Kluba prijateljev lova, strokovno-stanovske organizacije slovenskih lovcev na Koroškem. Med drugim je bivši veleposlanik SFR Jugoslavije na Dunaju Pribičević bil gost blaških lovcev, prišli so visoki predstavniki lovske bratovščine Slovenije in Koroške kot Rado Pehaček, Gerhard Anderluh, Bruno Skumavc in Lojze Briški ter drugi.

Zasluga Kluba prijateljev lova

Veliko pozornosti pa družba namenja prekomejnemu lovskemu sodelovanju. Tudi pri tem je Klub prijateljev lova doprinesel svoj pomemben delež. Desetletja zdaj že obstajajo lovske stiki z Lovsko družino Petišovci-Lendava v Prekmurju, z Zvezo lovskih družin Maribor, z novoustanovljeno Lovsko zvezo Koroške na Prevaljah, z Zvezo lovskih družin v Novem mestu in na Notranjskem ter z lovci v Goriških Brdih.

100-letnico svoje družbe so blaški lovci praznovali v nedeljo, 6. oktobra 2002, s slavnostno akademijo v pliberškem Kulturnem domu. Dopoldne ob 10. uri pa je bila v cerkvi na Humcu maša za vse rajne člane LD Blato, ki jo je daroval pliberški dekan Ivan Olip, olepšali pa krajevni rogisti.

Popoldanska proslava v Kulturnem domu, pričela se je z minuto molka za preminule člane LD Blato, je bila odraz ugleda in priznanosti blaških lovcev s Fricem Kumrom na

čelu. Med gosti, ki so jim tudi čestitali, so med drugim bili pliberški župan Rajmund Grilc, lovski referent Jurij Mandl, zbornični svetnik SJK Štefan Domej, krajevni lovski mojster Albin Knafl, bivši predsednik Lovske zveze Slovenije Dušan Jukič, zastopnik občine Bistrica Andrej Wakounig in šmihelskih lovcev Stanko Kraut, predstavnik Kluba prijateljev lova Marica Pradetto in Mirko Kelih, ter predstavniki prijateljskih lovskih družin in zvez iz Slovenije.

V pozdrav so zatrobili rogisti s Pece, z ubranim petjem pa je svečanost olepšal Moški pevski zbor »Kralj Matjaž«.

Predsednik Fric Kumer je orisal razvoj družbe ter se dotaknil tudi perečih točk, s katerimi se danes sooča lovstvo. Okrajni lovski mojster Knafl je poudaril zasluge družbe, da je lov ostal v domačih rokah, župan Grilc pa je dodal, da v demokratično urejeni družbi lov ne sme biti privilegij maloštevilnih izbrancev.

Posebej se je župan zahvalil Fricu Kumru za navezovanje mednarodnih stikov. Imenoval ga je »zunanjepolitičnega ambasadorja občine Pliberk«. Štefan Domej se je v imenu kmetov zahvalil, da blaška lovska družba nikoli ni zlorabljala zaupanja kmetov. V pogovoru s Slovenskim vestnikom je Domej izrazil predlog, da bi občina Pliberk Fricu Kumru podelila častno občanstvo za vse zasluge v prid splošne dobrobiti.

Proslava je bila vzorno dvojezična. To pomeni, da je tudi po tej plati, ne le po lovskoetični, Lovska družba Blato zgled vsem ostalim lovske družbam ter uradnim ustanovam, je poudaril občinski lovski referent Jurij Mandl.

Lepo darilo pa si je družba sama pripravila s posebno brošuro, ki osvetljuje 100 let LD Blato. V njej so objavljeni prispevki tudi mladih članov družbe, posebej zanimiv pa je strokoven članek dipl. inž. Štefana Hobla o gozdu in divjadi.

Franc Wakounig

TISKOVNA IZJAVA

EL v zadevi skupnega časopisa

Predsednik EL Wakounig: »Skupni časopis bi bil načelno dobra stvar, a sedaj predlagana oblika združitve je popolnoma nesprejemljiva.«
 Že nekaj let se govori o združitvi Našega tednika in Slovenskega vestnika. Tudi Enotna lista je načelno vedno pozdravljala take namere, a sedaj predlagana oblika združitve teh dveh tednikov je iz naslednjih razlogov popolnoma nesprejemljiva:

1. Priprave za skupni časopis in ustanovitev družbe »SloMedia« so bile popolnoma netransparentne in potekale mimo važnih manjšinskih organizacij in celo mimo najvažnejših gremijev Narodnega sveta in očitno tudi Zveze slovenskih organizacij.

2. Po družbeni pogodbi družabniki družbe »SloMedia«, ki naj bi izdajala skupni

časopis, nista osrednji organizaciji temveč štiri privatne osebe. Skupni časopis bi bil potemtakem privatni medij štirih oseb.

3. Združitev obeh tednikov prav dva mesca pred občinskimi volitvami je vrhu tega zelo problematična, saj bi se vršila na višku volilnega boja in s tem pomenila nepotreben eksperiment v zelo kočljivem času.

Predsednik EL in član Zbora narodnih predstavnikov Andrej Wakounig poleg tega opozarja še na dejstvo, da je Zbor narodnih predstavnikov kot najvišji organ Narodnega sveta pred več ko poldrugim letom sprejel le načelen sklep o pravilnosti združevanja. Do danes pa s strani Zbora ni prišlo do nobenega izvršilnega sklepa in sedaj predlagana oblika ustanovitve skupnega časopisa, katerega nositelji so štiri privatne osebe in ne osrednje organizacije, mora dobiti na vsak način še privoljenje Zbora narodnih predstavnikov.

Nadaljnje informacije:
 telefon 0463/54 0 79;
 www.elnet.at

Sklep pokrajinskih odborov EL

Prejšni teden sta zasedala pokrajinska odbora EL (Pokrajinski odbor za Rož in Ziljo v Šentjanžu 2. 10, in Pokrajinski odbor za Podjuno v Dobrli vasi 3. 10.) in sprejela glede morebitnega skupnega časopisa sledeči sklep:

1. Zahtevamo ohranitev Našega tednika s prilogami in Slovenskega vestnika vsaj do časa po občinskih volitvah marca 2003.
2. V pripravo in izvedbo združitve obeh časopisov mora biti vključena tudi Enotna lista.
3. Pri morebitni medijski družbi koroških Slovencev mora biti udeležena tudi Enotna lista.
4. Odklanjam, da so družabniki privatne osebe. Družabniki morejo biti samo organizacije in ustanove slovenske narodne skupnosti na Koroškem, ne pa privatne osebe.

KNJIŽNA NOVOST

Okolica Dobrača je polna skritih biserov

Gerhard Maurer, Annemarie Ribitsch, Gerhard Pilgram in Thomas Busch (z leve)

Foto: Štukelj

Po uspešnici »Kärnten. Unten durch«, ki je izšla pri založbi Drava leta 1998, se je Gerhard Pilgram podal z Gerhardom Maurerjem v preteklem letu v okolje beljaške razgledne gore Dobrača, s katere je čudovit pogled na spodnjo Ziljo, Rož, na visoko dolino rudarskega kraja Bad Bleiberg, Dravsko dolino itd.

Ob vznožju Dobrača v razsežnosti 150 kvadratnih kilo-

metrov se nahajajo raznolike naravni, naselitveni prostori, znameniti kulturni spomeniki, zgodovinska prizorišča ter spričevala sodobne umetnosti. Pomembno mesto v okolici Dobrača je nekoč imelo rudarstvo in pa železna industrija.

Kulturno-zgodovinski vodič skozi to deloma propadajočo pokrajino s posebnim šarmom je razdeljen na 4 etape z opisom

poti/ture, kulturnozgodovinskimi, naravnimi znamenitostmi in gostinsko ponudbo. Drugi del knjige »Verschütt gehen, wandern und einkehren rund um den Dobratsch« je namenjen nekaterim razglednim točkam in pa krajem okrog Dobrača. Knjigo pojmuje avtorja Gerhard Pilgram in Gerhard Maurer kot navodilo za kritično »branje« Dobrača in njegove okolice.

Publikacijo odlikuje lep, lahko berljiv, pisan jezik in številni črno-beli fotografski posnetki (Gerhard Maurer). Knjiga je izšla pri založbi Drava in obsega 272 strani, stane pa 18 evrov.

Predstavitev knjige v razvalinah samostana iz 12. stoletja v Podkloštru je popestrila glasbena skupina z Emilom Krištofom na čelu. Popoldne so si številni pohodniki na pešpoti s Čajne v Podklošter ogledali nekatere skrite zaklade ter zanimivosti kulturne pokrajine.

M. Š.

USPELA PREMIERA ŠMIHELSE MLADINE

Foto: Franc Opetnik

Ko odpovedo starši in robot

Jesen je prišla v deželo in z njo tudi premiere igralskih skupin številnih slovenskih prosvetnih društev. Skupine so se na premiere oz. na predstave pripravljale tudi v Fiesi, o čemer smo v SV obširno poročali. Minuli konec teden sta bili na sporedu kar dve premieri, ena v Selah, druga pa v Šmihelu.

KPD Šmihel je z dvema skupinama, z igralsko in z lutkarsko, sodelovalo v Fiesi. Kot prva je Gledališka skupina 7 : 6 domačega društva vabila v nedeljo, 6. oktobra 2002, na premiero v šmihelski farni dvorani.

Pod vodstvom režiserke Alenke Hain in mentorke Mice Opetnikove so mladinke in mladinci naštudirali Petanovo igro »Starši naprodaj«. Vsebinska v nekaj besedah: zaradi poklicnih obveznosti staršev se otroka čutita osamela in zato toplino ter domačnost iščeta drugod, na primer pri hišniku in pri robotu. Kaj

kmalu pa se izkaže, da robot, ta novodobna iznajdba kljub vsem reklamnim trikom prodajalk in kljub vsem tehničnim finesam ne more nadomestiti urejenih družinskih odnosov.

Skupina 7 (deklet) : 6 (fantov) je delo z nepreslišnim socialnokritičnim naglasom odigrala zelo prepričljivo in živahno, nastopajočim se je na obrazih poznalo, da uživajo na odru in v igri. Potrebno odrsko napetost jim je uspelo obdržati od prve do zadnje scene. Dejansko so se vsi nastopajoči tako rekoč dobesedno potopili v svoje vloge in karakterje in jih zato tudi zmogli avtentično postaviti na oder. Posamezni člani so pravi odrski up za prihodnost, celotni skupini ter režiserki in mentorici je treba izreči veliko priznanje za predstavo.

Igrali so: (najprej sedmerica): Marija Domej (živahna navigatorka), Lucija Wakounig (odloč-

na šefica), Kristina Gril (prodajalka Ančka), Katarina Igerc (televizija), Daniela Wutte (Peter Pan), Tamara Igerc (Rdeča kapa), Katja Kert (volk), in (še šesterica) David Opetnik (Peter), Marjan Rosenzopf (hišnik), Andreas Wutte (robot Pepi), Daniel Opetnik (kupec), Emanuel Wutte (šerif) in Martin Opetnik kot Sherlock Holmes.

Pohvalo pa so si zaslužili tudi vsi tisti, ki so za kulisami pripomogli k uspehu predstave. Za res čisto in lepo izgovorjavo, torej za nivojski odrski jezik je skrbel Aleksander Tolmajer, sceno in kostume so imeli na skrbi Simona Krajger, Erhard Stuck, Gabrijel Krajger in Krista Pečnik, Niko Krištof pa je bil dežurni tehnik.

Na vznožju Katarine pa se že pripravljajo na nove naloge: od 17. do 20. oktobra 2002 bojo izvedli 5. mednarodni lutkovni festival ciklcacl (glej posebno poročilo), navrh pa bo premiera lutkovne skupine.

Franc Wakounig

BELJAK – KONCERT S PRIJATELJI

Glasbeni šopek iz Kanalske doline

Višarski ženski kvintet

V Beljaku je pretekli petek predstavil ženski kvintet »Višarje« svojo novo zgoščenko, na dobro obiskanem koncertu pa so sodelovali še oktet »Rosentaler«, moški zbor iz Afritza in »Vaščani pojo«.

Po padcu meje med Avstrijo in Italijo so se kontakti med Kanalčani in tukajšnjim obmejnim prebivalstvom izboljšali in razširili. Ženski kvintet je pri nas znan in priljubljen, nastopa pa na raznih koroških odrih. Pesem, ki je združevala in še

vom Ane Missoni so navdušile publiko z zlahtnimi glasovi, pele pa so kar v treh jezikih, ki se še govorijo v Kanalski dolini. Njihov repertoar pa je obsegal domače, narodne, duhovne in pobožne pesmi. Skupina »Rosentaler« pod vodstvom Karla Kuchlerja je blestela s harmoničnim nastopom, vžgala pa je pesem našega nepozabnega skladatelja Pavleta Kernjaka »Jaz bi rad cigajnar bil«. Čutno so zapeli tudi slovensko koroško himno »Rož, Podjuna, Zila«.

»Vaščani pojo« z zavzetim voditeljem Jožkom Kovačičem so z navdušenjem predstavili slovensko ljudsko glasbeno zakladnico v izvornih melodijah. V spored so vključili tudi nemške pesmi.

Nastopajoče pevce in pevke je publika obdarila z močnim aplavzom. Posamezne točke bogatega sporeda je mojstrsko povezovala Annelies Wernitzning. M. Š.

5. LUTKOVNI FESTIVAL CIKLCACL

Šmihel spet mednarodno lutkovno središče

Začelo se je ob koncu leta 1993, ko so šmihelski lutkarji v čast svoje 15-letnice priredili prvi lutkovni festival, po domače bolj znan kot CIKLCACL.

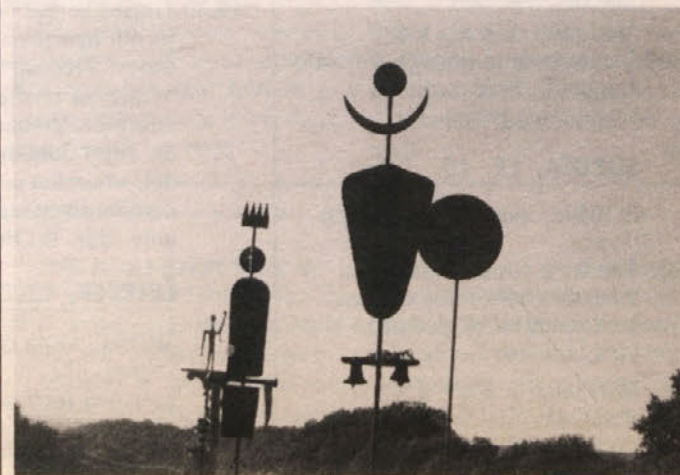
Jeseni l. 1999 je KPD »Šmihel« gostilo vseavstrijsko lutkarsko srečanje »ANIMA« in ga povežalo s ciklcaclom.

Letos bojo Šmihelčani izvedli že 5. mednarodni lut-

Posebnost oz. enkratnost šmihelskega lutkarskega festivala ciklcacl je ta, da se v majhni vasici, na podeželju, odvija odrski špektakel, ki ga po njegovi zasnovi in kakovostnih kriterijih običajno srečamo le v urbanih kulturnih središčih, torej v mestih s pestrim lutkarskim sporočilom in bogato ter dolgo odrsko tradicijo.

Prav dejstvo pa, da je nosilec mednarodnega festivala ciklcacl, ki je postal merilo za vso državo, južnokoroško slovensko prosvetno društvo, v državnem merilu manjšinsko društvo, daje temu dogodku še dodatno veljavo in pozornost, društvu pa ustrezno priznanje.

Na letošnjem festivalu ciklcacl bojo sodelovale skupine iz Slovenije, Slovaške in Avstrije. Začelo se bo v četr-

Prizor iz igre »David in Golijat«

kovni festival, ki je že zdavnaj postal pojem najkvalitetnejšega lutkarstva. Temu festivalu v Avstriji ni para, pa tudi daleč preko njenih mejah se je treba ozreti, da srečaš tako zagane lutkarje.

tek, 17. oktobra, ob 9 uri dopoldne s predstavo »Lalanit« Lutkovnega gledališča iz Ljubljane.

Na sporedu je vsega skupaj enajst (11) lutkovnih predstav v štirih dneh in ena delavnica. Prve bojo že dopoldne za otroke, zadnje pa še zvečer, celo ob 22. uri, tedaj za bolj ponočnjaške ptiče. Že ta časovni razpon prireditev je dober dokaz za to, da ciklcacl vsakomur nudi dobro lutkovno hrano.

V soboto, 19. oktobra, bo ob 11. uri nastopila lutkovna skupina »Navihanci« iz Celova, popoldne, po nastopu gledališča Papilu iz Ankarana pa bo delavnica »Miška«.

Zaključek ciklcacla bo v nedeljo, 20. oktobra, ob 11. uri, ko bo po maši nastopilo Lutkovno gledališče Maribor s »Snežno kraljico«.

Kdor ima otroke in čas, naj si z njimi ali pa samotež ogleda eno od številnih predstav letošnjega ciklcacla. Vse predstave so v šmihelski farni dvorani, točnejše podatke o predstavah pa lahko razberete iz pririditvenih oglasov.

Franc Wakounig

Scena lutkovnega gledališča »Koruzno zrno«

»Kako si ohranimo zdrave zobe – novosti v profilaksi zobnega zdravstva«

To je tema naslednjih dveh oddaj »Zdravje in socialna varnost« Slovenskega zdravniškega društva v radiu AGORA v ponedeljek, 14. 10., in 28. 10., od 18. do 18.45 ure. Poslušajte intervju s strokovnjakom zobne medicine dr. Michaelom Weberjem!

PRIREDITVE

ČETRTEK, 10. 10.

CELOVEC, pred stolnico (Domplatz) – »Koroška drugaček«
9.00 »Drugačka fešta« – branja, koncerti, predavanja in kabaret ob 10. oktobru

LJUBLJANA, v Slovenskem etnografskem muzeju – Slovenski etnografski muzej, SPZ
11.00 Predstavitve knjige etnologinje Irene Destovnik »Moč šibkih – ženske v času kmečkega gospodarjenja«
18.00 Odprtje razstave »Moč šibkih – ženske v času kmečkega gospodarjenja«

PETEK, 11. 10.

ROŽEK, Semislavče, Galerija Šikoronja
18.00 Odprtje razstave del Gertrud Weiss-Richter; posredovanje umetnosti z Janjo Zikulnig 18. 10. ob 17. uri

ŠENTJANŽ, k & k – k & k
20.00 Diapredavanje Hanzija Weissa o Mongoliji. Predavanje bo v slovenskem jeziku.

SOBOTA, 12. 10.

PLIBERK, kulturni dom – KKD Vogrče
19.00 Premiera otroške gledališke predstave »Pika nogavička«. Nastopa otroška gledališka skupina iz Vogrč

ŠENTJANŽ, k & k – k & k
20.00 Diapredavanje Hanzija Weissa o Mongoliji. Predavanje bo v nemškem jeziku.

GLOBĀSNICA, gostilna Hudl – Globaški lovci
20.00 Lovski pels. Za ples igrajo »Podjanski fantje«

ŠMIHEL, fama dvorana – Initiative Minderheiten, KPD Šmihel, SPZ
20.00 Heimat: Das Eigene und das Fremde – glasba in branja, večjezično. Nastopajo: Ševko Pekmezović, plesalec iz Bosne; zbor KSŠSD, ansambel Mandys Mischpoche z Dunaja, Magda Kropiunig in Jani Oswald

OBIRSKO, pri Kovaču – Alpski klub »Obir«

20.00 Koncert »Od kvarteta do okteta«. Nastopajo: Vokalni kvartet »Habrovi fantje« iz Slovenije; Vokalni kvintet »Foltej Hartman« iz Pliberka; Vokalni sekstet »Vocapella« iz Borovelj; Vokalni septet iz Slovenjega Plajberka; Vokalni oktet »Podoglarji« in ansambel »Goličnik« iz Slovenije

TOREK, 15. 10.

DUNAJ, SZI, Seilerstätte 2, 1. okraj – SZI
18.00 Pogovor z veleposlanikom R Slovenije Ernestom Petričem; likovna retrospektiva del Jožeta Boschitza »Neznosna bližina stvarnosti«, nato družabnost

SREDA, 16. 10.

ŠENTPETER PRI ŠENTJAKOBU, v Višji šoli – Katoliška prosveta
18.30 Zeliščna kuhinja. Vodi Mag. Nataša Partl. Prispevek: € 11,—. Prosimo za prijave, tel: 04253/360

ŠENTJANŽ, k & k – k & k
20.00 »Okus po moškem« (gledališki abo). Gostuje Slovensko stalno gledališče Trst.

TINJE, v domu – Katoliški dom prosvete
19.30 Tinjska serija: Spor zaradi krajevnih napisov - kriza ali šansa? Predavanje I. del: »Krajevna imena kot kulturna dobrina«, predava univ.-doz. dr. Peter Jordan; Predavanje II. del: »Koroška .. slovenska in nemška imena«, predavatelj univ.-doz. dr. Heinz Dieter Pohl

ČETRTEK, 17. 10.

ŠMIHEL, fama dvorana – KPD Šmihel, KKZ
Lutkovni festival »CIKL CAKL«
09.00 »Lalanit«. Gostuje lutkovno gledališče; predstava za šole in vrtce. Nadaljnja predstava ob 10.30

19.00 Otvoritev lutkovnega festivala nato lutkovna predstava »ela hop«. Gostuje lutkovno gledališče Piki (SK)

22.00 »Nylon«. Gostuje lutkovno gledališče Koruzno zrno, Slovenska Bistrica

ŠENTJANŽ, K & K – K & K

19.00 Odprtje razstave Christofa Šubika »und wir zogen nach Friaul/in odšli smo v Furlanijo«

PETEK, 18. 10.

ŠMIHEL, fama dvorana – KPD Šmihel, KKZ
Lutkovni festival »CIKL CAKL«
08.30 »Im Königsschloss ist der Teufel los«. Gostuje Puppentheater Bavastel, Gradec; predstava za šole in vrtce. Nadaljnje predstave ob 9.30 in 10.30.

BILČOVŠ, v Posojilnici-Bank
19.00 Odprtje razstave del Petra Gottharda »Slike in skulpture«; poje MoPZ »Bilka«

ŠMIHEL, v ljudski šoli – Občina Bistrica nad Pliberkom, MoPZ »Kralj Matjaž«
20.00 Koncert »S pesmijo v jesen«. Nastopajo: Doppelsextett Velden, Kranjski kvintet, Glasbena šola (Monika Thurner in Nataša Koncilijs), MoPZ »Kralj Matjaž«

ŽELEZNA KAPLA, v zdravilišču – občina Železna Kapla-Bela in zdravilišče Železna Kapla
20.00 Literarno branje in koncert. Nastopajo: kvintet Smrtnik, Josef Mihaljevič bere dela domače avtorice Erne Wobik

SOBOTA, 19. 10.

ŠMIHEL, fama dvorana – KPD Šmihel, KKZ
Lutkovni festival »CIKL CAKL«
11.00 »Sinjemodri Peter«. Gostuje lutkovna skupina Navihanci, Celovec

14.00 »Miška smetiška«. Gostuje lutkovno gledališče Papilu, Ankanan. Nato delavnica »Miška«, za otroke od 6. leta naprej.

21.00 »David und Goliath«. Gostuje Puppentheater Peter Ketturkat, Dunaj

OBIRSKO, pri Kovaču
20.00 Koncert in ples. Sodelujejo: Trio Pegrin, Koroški jeklarji. Za ples igra ansambel Pavlič

NEDELJA, 20. 10.

ŠMIHEL, fama dvorana – KPD Šmihel, KKZ

Lutkovni festival »CIKL CAKL«
11.00 »Snežna kraljica«. Gostuje lutkovno gledališče Maribor

PETEK, 25. 10.

LJUBLJANA, v operi – KKZ in Društvo prijateljev slov. Filharmonije
Ogled opere Nabucco. Prijave: KKZ, tel.: 0463/516243

KOŠ vabi na

KOŠARKO za rekreativce

kraj: vsak ponedeljek in četrtek od 18. do 19. 30 ure
Zvezna gimnazija za Slovence

Slovenski vestnik – usmerjenost lista
seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.
SV prejema podpore iz sredstev za pospeševanje narodnih manjšin.

tel. 0463/514300-0 • faks -71
e-mail: sonja.wakounig@slo.at

UREDNIKA

Sonja Wakounig (-50)
Tajništvo Urška Brumnik (-14)
Naročniška služba Milka Kokot (-40)
Prireditve Andrea Metschina (-22)

IZDAJATELJ IN ZALOŽNIK

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem

TISK

Založniška in tiskarska družba z o. j. DRAVA
tel. 0463/50566

VSI

Tarviser StraÙe 16, A-9020 Klagenfurt/Celovec

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE – teletekst 299

ČE 10. 10. ■ 18.10 Rož – Podjuna – Zilja

PE 11. 10. ■ 18.10 Utrip kulture

SO 12. 10. ■ 18.10 Od pesmi do pesmi – ...

NE 13. 10. ■ 6.08 Dobro jutro, Koroška / Guten Morgen, Kärnten! 18.00 Glasbena

PO 14. 10. ■ 18.00 Kratek stik

TO 15. 10. ■ 18.10 Otroški spored

SR 16. 10. ■ 18.10 Glasbena mavrica 21.04 Večerni spored

DOBER DAN, KOROŠKA

NE 13. 10. ■ 13.30 ORF 2 • DOBER DAN KOROŠKA • Dijaki in dijakinje slovenske gimnazije v Celovcu so obiskali Bruselj – upravno središče Evropske unije • Na poti med Savo in Sočo: Po sledovih soške fronte 1915–1917 • »Ferraculum«: 1. mednarodno kovaško srečanje na Bistrici v Rožu • »Lovski blagor«: Lovska družba Blato praznuje 100 let organiziranega lovskega delovanja ter gojitve divjadi • Avstrijska odbojskarska liga: Prvi nasprotnik SK Aich/Dob v domači dvorani je ekipa iz Döblinga.

PO 14. 10. ■ 3.40 ORF 2 15.55 TV SLO1 (Pon.)

RADIO DVA – 105,5

DNEVNI SPORED OD PONEDELJKA DO PETKA:

6.00 Dobro jutro 9.00 Sol in poper 12.07 Žurnal, nato glasba 3 krat 3 13.00 Klub Radio dva 15.00 Lepa ura 17.17 Žurnal 17.30 Naša pesem

SO ■ 6.00 Glasba (zborovska, narodnozabavna) 7.00 Domača budilka 8.30 Otroški vrtljak 9.00 Sobotno dopoldne 12.00 Glasbena 3 krat 3 13.00 Evropa v enem tednu 13.23 Glasba 14.00 Slovenske popevke 15.00 Farant

NE ■ 6.00 Glasba (zborovska, narodnozabavna) 7.00 Domača budilka 8.30 Zajtrk s profilom 10.00 Zimzelene melodije 10.30 Svetopisemske zgodbe 11.00 Iz zlate dvorane 12.00 Glasbena 3 krat 3 13.00 Radio dva v zrcalu 15.30 Narodnozabavna in zborovska glasba 16.00 Vikend

RADIO AGORA 105,5

Tel. 0463/418 666 Faks: 418 666 99
e-mail: agora@magnet.at

PE 11. 10. ■ 19.00 Zrcalo kulture Umetniški projekti za novogradnjo univerze v Celovcu (pon. 12. 10., 1.00) 21.00 LiteRadio Frankfurti knjižni sejem 23.00 Rdeči Boogie glasbeni magazin 24.00 Soundtrack iz filma »Jebiga«

SO 12. 10. ■ 19.00 Special: »Dvojezičnost na manjšinskem radiu« GymRadio Hollabrunn 20.06 Yugo-Rock oddaja z glasbo s področja nekdanje Jugoslavije 23.00 Zajtrk s profilom (pon.) Gabriel Lipuš

NE 13. 10. ■ 18.00 LiteRadio Frankfurti knjižni sejem 19.00 Music for the Masses nove zgoščenke, glasbene novice, predstavitev skupin, recenzije filmov 21.00 LiteRadio Frankfurti knjižni sejem 22.00 For those about to Rock vse to, kar drugi nikoli ne bi vrteli

PO 14. 10. ■ 18.00 Zdrava ura: oddaja vodi dr. Franz Inzko 21.00 Take the Jazz Train 24.00 Forum Marianne Gronemeyer: Die Macht der Bedürfnisse

TO 15. 10. ■ 19.00 V pogovoru Tomaž Ogris (pon. 16. 10., 1.00) 20.06 Kakko! Oddaja o anime pesmih in japonskem popu 21.00 Noche latina Carlos vodi skozi svet južnoameriške glasbe

SR 16. 10. ■ 19.00 Literarna kavarna Rezime knjižnega sejma v Frankfurtu (pon. 17. 10., 1.00) 20.06 Voz latina oddaja o španski in portugalski glasbi 21.00 Ruff Radio Oddaja z drum'n bass, trip hop, breakbeat, jungle and ragga

ČE 17. 10. ■ 19.00 Po Koroškem o prireditvi »Med svetovi« (pon. 18. 10., 1.00) 20.06 Yesterday & Today glasba 60ih, 70ih, 80ih in 90ih let 22.00 Izven zakona Willie Nelson

SLOVENSKI VESTNIK čestita

PRAZNUJEJO: Justina Stern s Šajde – 90. rojstni dan; Marta Dovjak s Kota v Selah – 70. rojstni dan; Franc Dlopst iz Male vasi – 85. rojstni dan; Frida Marketz iz Celovca – rojstni dan; Neži Stanovc iz Gorič – 60. rojstni dan; mag. Stanko Polcer iz Celovca – 40. rojstni dan; Nanči Urbajs z Žoprač – rojstni dan; Trezi Frantar iz Mlinč – 60. rojstni dan; Franc Daniel iz Borovij pri Pliberku – 60. rojstni dan; Ana Ogris – Strajnikova iz Bilčovsa – 70. rojstni dan; Martin Komar iz Kazaz – 79. rojstni dan; člani društva upokojencev v Selah: Urši Mautz, Hilda Čertov, Pepi Stern in Mici Stern – rojstne dneve; Frida Wetzl z Metlove – 70. rojstni

dan; Marija Jantschko iz Velikovca – okrogli jubilej; Marija Jerlich iz Lobnika – dvojni praznik; Justa Petjak iz Konovec – rojstni dan; Helena Gregorič iz Male vasi – rojstni dan; Marija Kraut z Bistrice – rojstni dan; Marta Tomitz iz Repelj – rojstni dan; Günter Glawar iz Nonče vasi – rojstni dan; Terezija Kerbitz iz Vogrč – rojstni dan; Lenci Tschertou iz Slovenjega Plajberka – rojstni dan; Vinko Wieser iz Celovca – rojstni dan; dr. Cornelia Kogoj z Dunaja – rojstni dan; mag. Rihard Grile iz Žvabeka – rojstni dan; DI Franc Koncilijs iz Šentvida v Podjuni – rojstni dan; Štefan Sienčnik iz Dobre vasi – rojstni dan.

Za posredovanje imen slavljencev in slavljencev se zahvaljujemo predvsem slovenskemu oddelku ORF v Celovcu!

PLANINSTVO

Velika (Koroška) Baba (2127 m)

Koroška Baba (dvojlava gora, sestavljena iz Male in Velike Babe) je najbolj severni dvatisočak Kamniških Alp, ki s strmimi stenami prepada v Belsko in Ravensko Kočno in tako po grebenu tvori državno mejo med Avstrijo in Slovenijo. Iz severne smeri je dostopna po markirani

Že čez nekaj minut pridemo do razpotja, kjer zavijemo na levo pot proti plezalni poti na Veliko Babo. V petnajstih minutah prečkamo ruševje do vznožja zahodne stene Ledinskega vrha, ki stoji južno od Babe in je lahko dostopen z Jezerskega sedla. Tam se začnejo prva varovala, ki nas bodo skoraj ves čas spremljala do Sedla pod Babo. Ker se je pred kakim letom zgodila tam huda nesreča, je bila lani ta pot zaprta in so jo medtem dobro obnovili. Potem ko smo prečkali nekaj strmih grap, stopimo v zadnjo, največjo, ki se je nabolj globoko zajedla med Ledinski vrh in Veliko Babo. Od tam naprej nas čaka najtežji del plezalnega dela poti čez strmo steno naravnost navzgor, kjer nas stalno spremljajo jeklenice. Čez uro plezanja stopimo na majhno Sedlo pod Babo (1989 m), kjer se nam pridruži lažja pot z Jezerskega sedla. Od tu naprej imamo samo še kakih petnajst minut nezahtevne hoje do vrha Velike Babe.

Z vrha imamo izreden razgled na sosednje vrhove Grinovec ter na zelene doline Belske in Ravenske Kočne. Za sestop lahko vzamemo lažjo pot čez Jezersko sedlo na Ledine. Plezalni zavarovani poti Slovenska pot in naprej na Veliko Babo sta samo za izurjene planince, medtem ko je Lovska pot in običajna pot čez Jezersko sedlo na Babo tudi za manj izkušene priporočljiva. Ze celotno turo bomo potrebovali od 4 do 6 ur, višinska razlika pa je 1040 m. *mami*

Kranjska kočica na Ledinah

grebenski poti z Jenkove planine. Iz južne smeri pa je dostopna po lažji markirani poti čez Jezersko sedlo ali preko zahtevne, a zavarovane poti z Ledin.

Izhodišče za pot na Ledine je lahko spodnja postaja tovarne žičnice v Ravenski Kočni. Do tja se lahko pripeljemo po makadamski cesti, ki vodi mimo Planšarskega jezera pri Zgornjem Jezerskem v Ravensko Kočno. Od tam naprej imamo na izbiro dve markirani poti do Kranjske kočice na Ledinah, lažjo Lovsko pot ali zahtevno in zavarovano Slovensko pot. Do Kranjske kočice na Ledinah (1700 m) imamo okoli poldruge ure hoje. Od tam naprej sledimo markirani poti proti Jezerskemu sedlu.

Z vrha imamo izreden razgled na sosednje vrhove Grinovec ter na zelene doline Belske in Ravenske Kočne. Za sestop lahko vzamemo lažjo pot čez Jezersko sedlo na Ledine.

Plezalni zavarovani poti Slovenska pot in naprej na Veliko Babo sta samo za izurjene planince, medtem ko je Lovska pot in običajna pot čez Jezersko sedlo na Babo tudi za manj izkušene priporočljiva. Ze celotno turo bomo potrebovali od 4 do 6 ur, višinska razlika pa je 1040 m. *mami*

PLANINSTVO

Kar dva društvena jubileja

Ponos slovenskih planincev na Koroškem: kočica na Bleščiči

Za 50-letnico obnove organiziranega slovenskega planinstva na Koroškem, ki bo v štirih mesecih, 11. januarja prihodnjega leta, je Slovensko planinsko društvo v Celovcu pred kratkim uresničilo vse to, kar je

načrtovalo v počastitev tega pomembnega jubileja.

Tako je obnovilo leta 1968 postavljeno kočico in bistveno spremenilo infrastrukturo v koči. Zahvala, da je bilo vse tako hitro in predčasno izvedeno – računava-

NONČA VAS

Franc Vezočnik je za vedno odšel

Spet smo stali ob odprtem grobu, da se za vedno poslovimo od človeka sotrpina Franca Vezočnika. Ko je pred 82 leti zagledal luč sveta v prelepi Savinjski dolini, ni mogel slutiti, da bo njegova pot polna skrbi in tegob. V zadnjih 25 letih ga je pestila še težka, neozdravljiva bolezen, ki mu je prizadejala hude bolečine.

Pokojni je moral kmalu spoznati, da je življenje kruto posebno še za male ljudi. Izučil se je za mesarja in je svoje delo vselej vestno opravljal, dokler ni zbolel. Vselej je bil pripravljen pomagati, kadar so prihajali k njemu po nasvete, saj je bil znan kot izvrsten izdelovalec mesnih izdelkov.

Ko je šel iskat delo in kruh, se je zaposlil v znani mesariji Možina v Pliberku in od tam se ga je prijelo ime Možinov Francej, ki ga je spremljalo vse življenje. Njegova velika vrlina je bila, da je bil zvest samemu sebi in svoji grudi, vse do konca dni, in v tem duhu sta z ženo vzgojila tudi svoji dve hčeri. Ko nas je pregazila rjava golazen, se je odzval klicu tistih, ki so se uprli. Kot zaveden član naroda je veliko doprinesel k temu, da je spet zasijala svoboda.

Žarel je od sreče, ko je bil premagani tiran, ko je nastala nova Evropa svobodnih ljudi. Za svoj doprinos za obnovo Republike Avstrije, za pogumno delo v času upora je prejel visoko priznanje, častni znak države.

Za življenjsko družico si je izbral Svečevo Štefko iz Doba. Zgradila sta si lasten dom, v katerem je vladala prisrčnost, dobrot, poštenost in skrb za družino.

Ko je nastopila njegova življenjska jesen, ko bi moral uživati sadove svojega dela, pa mu je dneve in leta zagrenila bolezen. Trpel je, a kljub temu upal, da se mu bo zdravje povrnilo. Voljno je prenašal usodo in občudovali smo, s kakšno potrpežljivostjo in ljubeznijo so zanj skrbele žena in hčerki.

Ohranili ga bomo v hvaležnem in častnem spominu. Žaljujči ženi, hčerkama in vsem sorodnikom izrekamo iskreno sožalje v imenu prijateljev in sodelavcev med vojno in po njej! *ikej*

Pismo bralca

Enotna lista proti enotnosti

Naenkrat smo pričali hudemu razburjenju znotraj elitnega kroga EL zaradi načrta, da se enotimo vsaj na področju časopisov, kljub pluralnosti, ki bo zagotovljena že zato, ker sta udeležena NSKS in ZSO v novi medijski družbi vsaka po 50 %.

Vodstvo EL svoje zahteve napram Zboru narodnih predstavnikov utemljuje s trditvijo, da so o njih sklepali na širokih zasedanjih v Podjuni in Rožu. Samo, kdo je tja bil vabljen in kdo je prišel?? Sam vsekakor vabila na podjunske srečanje nisem dobil! (Je za EL reka Drava že postala narodnostna meja?)

Želijo torej nekatere elitne »rod-bine« privatizirati Enotno listo? In, ali se res pripravlja slovenski »Knihtelfeld«, kot nekateri prerokujejo?

Kakorkoli že, slovenski narodni skupnosti na Koroškem ni lahko, marsikdaj zaradi nas samih ne. Občinske volitve 2003 so pred nami in ne obetajo nič dobrega, če se elvci na vrhu ne bodo pravočasno spametovali. Volilce – tudi slovenske – prav nič ne zanima, kako je z osebnim počutjem njihovih funkcionarjev, zanima jih le sloga in dobra

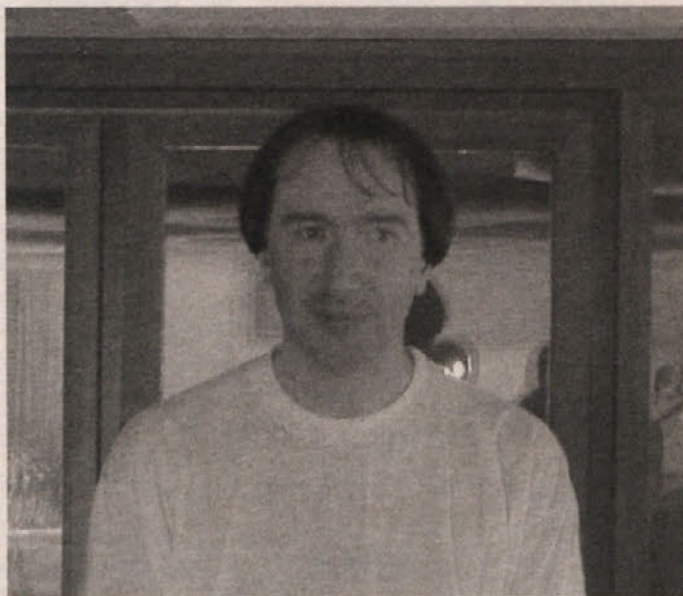
zastopnost. Akcije »privatizerjev« EL volilcem vtisa sloge in dobre zastopnosti prav gotovo ne posredujejo. Marsikateri kolega – občinski odbornik me je v zadnjih dneh vprašal, kako bo šlo naprej, kajti ne more več zaupati tistim našim na vrhu, ki delujejo v nasprotju z volilno bazo EL.

Ali naj jim svetujem, naj izstopijo iz »privatizirane« EL?

Filip Warasch, Djekše

IGRALCI KOŠARKARSKEGA ŠOLSKEGA KLUBA

KOŠ Celovec [12345678]

TRENER - COACH

ime: Bojan Grzetič
velikost: 194 cm
teža: 100 kg
pozicija: trener
dan rojstva: 19. 11. 1959
poklic/izobrazba: trg. poslovodja

interesi: košarka, šport
glasba: Pink Floyd
najljubša hrana: testnine
pomembno mi je: živeti v miru (glej svet)
želja za bodočnost: da bi bil še dolgo v športu

LINKI • www.zvezabank.at • www.ssz.at • www.web.teleweb.at/mladinskidom
www.euroleague.net • www.nba.com

NOGOMET – REGIONALNA LIGA

Štirikrat v les in le remi – 1:1

V mestnem derbiju proti ASK/FCK je bil SAK veliki favorit, kajti pri nasprotniku je manjkalo nekaj standardnih igralcev. Domačini so si prigrabili tudi terensko premoč in občasno neprestano oblegali nasprotnikov gol. Vendar toliko smole Sakovci že dolgo niso več doživeli. Kar štirikrat je vratnica rešila goste iz Šentpetra pred zadetki. V drugi polovici je napadalec Mathias Zimmerling dvakrat zadel stativo. Končno je potem v 51. minuti po lepem predlošku Albin Kesselbacher z lepim strelom spravil žogo v nasprotnikovo mrežo. SAK je naprej močno pritiskal, toda napadalcu niso

uspeli dati odločilnega drugega gola. Nasprotno – v 72. minuti je nevarni napadalec ASK Lamprecht po nepazljivosti Sakove obrambe celo izenačil. Nato dolgi obrazi v taboru domačinov.

Revanša za poraz iz pokalnega tekmovanja je spodletela in SAK se nahaja v nevarni coni. S samo devetimi točkami iz odigranih 10 tekem je SAK na 14. mestu.

Kriza

Pogled na lestvico ne more prikriti nezmožnosti rutinirane napadalske linije, ki je dosegla v teku prvenstva borih 12 golov. Iskati vzroke za slabe rezultate

pri osebnih napakah posameznih igralcev je zelo poceni. Brez pomladitve napadalne linije in več domiselnosti v igri bo pač težko priti v sredino lestvice in se tako znebiti izpadnih skrbi.

V petek bo moral SAK, ki je pod močnim pritiskom, nastopiti proti ekipi v Pergu, ki je le za dve točki boljša od SAK. Marko Wieser: »Ta teden bodo na sporedu pogovori s posameznimi igralci. Vodstvo kluba pa slej ko prej podpira trenerjevo delo. Iz Perga bo treba odnesti vsaj točko.«

Ostali rezultati:

Pliberk-Köflach 2:1, Spittal-BW Linz 0:0, St. Florian-Šentvid 4:3, Gratkorn-Perg 1:2, Wels-Sturm 0:1, Voitsberg-Schwanenstadt 3:0, Hartberg-Zeltweg 5:2. M. Š.

Nesrečni Mathias Zimmerling (beli dres) je kar dvakrat zadel les

Foto: Štukelj

KOROŠKA LIGA

ATUS spet poražen

V napeti in borbeni tekmi je bil Welzenegg srečnejši od gostov in odnesel tesno zmago z 2:1. V drugem polčasu so Borovljani igrali na en gol toda brez zadetkov. Napadalcu so totalno odpovedali. ATUS je z 8 točkami na 13. mestu, vodi Šentandraž (27 točk), ki je doma premagal Metnitztal s 4:2.

PODLIGA VZHOD

Bilčovs si je spet opomogel

Za presenečenje je poskrbela ekipa iz Bilčovsa, ki je na tujem premagala DSG Borovlje tesno z 1:0 in se tako za nekaj mest pomaknila iz izpadne cone.

Uspešen je bil tudi Šmihel

Moštvo trenerja Wölbla je spet pokazalo, da zna zmagati. V duelu med novincema so srečnejši Šmihelčani v napeti tekmi premagali St. Stefan tesno z 2:1.

Na lestvici vodi Grebinj s 26 točkami, DSG je na 8. mestu (17), Šmihel je 10. (15), Bilčovs pa na 11. mestu (15).

1. RAZRED D

Vodeča Rikarja vas je proti Žitari vasi oddala nepričakovano točko (0:0). Vsaj točko so si priborili nogometaši izpod Sv. Heme proti Pokrčam (1:1). Metlova je na tujem premagala Šentpeter s 3:1, Sinča vas pa je remizirala proti Šentpavlu 0:0. Po dolgem je spet slavila zmago Železna Kapla proti Vovbram 2:1. Na lestvici je Sinča vas s 18 točkami na 5. mestu, Železna Kapla je sedma (17), Globasnica je 12. (9).

2. RAZRED D

Selani na poti zmage

Selani hitijo od zmage do zmage. Na tujem so pretekli konec tedna premagali četrtouvrščeno moštvo Maria Rojach s 3:0. Vodeča ekipa Dobrla vas (27) je dosegla v Frantschachu neodločen rezultat 0:0. Galicija je doma podlegla proti Preite-neggu z 1:3, Djekše so remizirale proti Pliberku II 1:1, Žvabek pa je prav tako igral neodločeno proti Reichenfelsu 1:1. Selani so s tekmo manj na drugem mestu (27), Žvabečani pa so s 9 točkami na 12. mestu. M. Š.

KOLESARJENJE

»Paco« v Parizu

Kolesarska sezona profesionalcev se počasi nagiba h koncu. Naš loški tekmovalac Peter Wrolich se je pretekli teden udeležil klasične dirke Paris-Tours in se uvrstil na 26. mesto.

Zmagal je Danec Jakob Piil, odlično oziroma najboljšo osebno uvrstitev pa je zabeležil državni prvak Rene Haselbacher z izvrstnim 4. mestom. M. Š.

Potovanje na Madžarsko

Vodstvo kluba organizira za navijače in navijačice potovanje z busom na pokalno tekmo 2. 11. proti madžarskemu klubu Kazincbarcika. Odhod je 1. novembra ob 7. zjutraj, povratek domov pa je takoj po tekmi. Prijave in informacije sprejemata: Martin Micheu (0664/44 22 930) in Lojz Opetnik (0664/12 55 421).

ODBOJKA

Premiera proti Döblingu

Start v novo sezono Sje za odbojkarje SK Aich/Dob proti Ennsu na tujem žal spodletel. V napeti borbi so Dobljani klonili z 2:3, največ točk pa je spet prispeval odlični scorer Robert Chocholak (23). Ostale točke sta prispevala slovenska legionarja Miha Kosel in Matjaž Hafner.

Okrepitev

Dobljani so se za novo sezono okrepili s tremi novimi igralci. S

Slovaške so pridobili podajača Petra Jonaka, Tirolca Romana Werneggerja, v dresu Dobljanov pa spet igra Miha Kosel. Moštvo trenerja Vladimirja Pridala še ni docela uigrano, na sporedu so še številne

Sveži sili v ekipi: Roman Wernegger in Miha Kosel (z leve)

Foto: Štukelj

osebne napake in nesporazumi. V soboto 12. oktobra gostijo domačini ekipo iz Dunaja, veliki favorit pa so Dobljani. Navijači lahko računajo z napeto in borbeno tekmo. Pričetek je ob 19. uri. M. Š.

KOŠARKA

Z elanom v novo sezono

Košarkaši slovenskega košarskega kluba KOŠ se že veselijo prvega nastopa proti BBC Wolfsberg, ki bo v soboto, 12. 10., ob 15. uri v Wolfsber-

gu. Ekipa, ki je lani dosegla v prvem naskoku 2. mesto, je dobro pripravljena in šteje med favorite za naslov prvaka v koroški ligi. M. Š.

Igralci z dir. Francem Krištofom od sponzorja Zveze-Bank (levo), Danilom Prušnikom (sredina) in trenerjem Bojanom Grzetičem (desno) Foto: Štukelj

ŠAHOVSKI OREH št. 218

Silvo Kovač

Beljavski – Stevič (Leipzig 2002)

Nasprotnika nista uspela rokirati in kralja sta ostala sredi šahovnice. Beli ima prednost kmeta in s trdnjavo na sedmi vrsti omejuje razvoj črnih figur. Kako je vele mojstru Bel-

javskemu, ki je na potezi uspelo v nadaljevanju še povečati prednost in z nizom taktičnih udarov prisiliti nasprotnika k predaji?

Rešitev štev. 217

Najboljša obramba je napad, razmišlja beli, ki kot za šalo žrtvuje najprej trdnjavo s potezo 1.Te8+! Te8: in nato še damo 2.Dg4+! in črni spozna prevaro. Na 2...Dg4: 3.Sf6 mat, ki sledi tudi 2...Dg6 3.Sf6 mat.

Neugoden položaj črnega kralja je botroval lepi matni sliki dveh belih figur!

